LEMBRANÇA DA COMMEMORAÇÃO

do

90º ANIVERSÁRIO DO NASCIMENTO DE ZAMENHOF

na

"Esperantista Societo de P. Alegre"

- 1949 -

Fraternalmente ofer[illegible]

Clecy e Alberto Flor[illegible]

7-12-1959

- ZAMENHOF -

Originalo de Armando C. Dias
Esperantigita de A. A. de Sousa

Se mi posedus majstran versinspiron
Mi verkus monumentan, gloran kanton,
Por montri mian laŭdon, admiron
Al la klerul' kreinto Esperanton.

Talenta kaj bonkora, tiu viro
Por monda paco estis batalanto,
Pro tio lin eterne kun sopiro
Memoros ĉiu vera pacamanto.

Ripozu pace, kara Majstro mia;
Aŭtor' de l' bela lingvo lumradia,
El Amo kaj Boneco Konstruita.

Meritas Zamenhof ja monumenton,
Ĉar li dediĉis penon kaj talenton
Al la Homar' de lia kor' amita!

Z A M E N H O F

- Ivo Sanguinetti -

Quando contemplo essa impávida figura
-Pujante marco de vontade e confiança-
Na confusa Babel da noite escura,
Vejo o farol que nos conduz à segurança!

Com firmeza, pertinácia e temperança
Sempre apontando à geração futura
A cintilante e verde estrêla da esperança
Na apostólica visão da fé mais pura!

Muito mais que inventor da panacéia
Tu foste, mestre, o artífice da idéia
Que à Humanidade preucupara tanto:

No supremo desejo de fraternidade
Lançaste confiante à humanidade
A mensagem divina do ESPERANTO!

E S P E R A N T O

— A. Castro Alves —

O ESPERANTO — mensageiro
De encantados tempos novos —
Erguerá nações e povos
Do campo de lodo e pó.
Da Harmonia timoneiro,
Que os portos da paz decerra,
Libertará tôda a Terra,
Na glória de um mundo só!

Vemo-lo já, no futuro,
Fulgente, impávido e forte,
Vencendo a miséria e a morte,
— Luz fraterna em sendas mil!
Chave de amor santo e puro,
Abrirá caminhos grandes
Do altivo Himalaia aos Andes,
Da Cochinchina ao Brasil.

Nessa iminência sublime
Do mundo regenerado,
Não haverá Jove irado,
Cujos cerros fulgirão;
Nem Babilônias do crime
Bebendo em festins sangrentos,
Nem purpúreos paramentos
De senhores da ilusão.

—continua—

-continuação-

Seus luzidos estandartes
Brilharão no mundo inteiro,
Abolindo o cativeiro
A que a maldade conduz;
Convertendo os Bonapartes
Em benfeitores amados,
De canhões - forjando arados,
De balas - penas de luz !

Hífem de sol, religando
Os Templos da Humanidade,
Da grande fraternidade
Fazendo virtude e lei;
Orgulho triste e nefando,
Que torvas guerras produzes;
Espadas, fuzis, obuzes,
Mentiras, trevas - tremei !

Na Terra inda há sombra inglória
Da noite do mundo velho,
Embora seja o Evangelho
O Amor que do Alto reluz !
No lumiar da vitória
Das verdades do Infinito
ESPERANTO! SÊ BENDITO
AO DOCE OLHAR DE JESUS !

E S P E R A N T O

- Geraldo Magella Cantalice -

Jam brilas sur la mondo pura stelo,
La belbrilega suno de la gloro;
Tutmonda ja lumturo de l'bonvolo,
Perdita sur la maro de l'doloro!

Taglĝo de la amo, kaj trezoro
De l'vivo,- Jen ofero de l'ĉielo -
Pli freŝa kaj karesa la aŭtoro!
Jam brilas sur la mondo pura stelo...

Miraklo de l'mirakloj sur la tero!
La pura jen de la espero,
Kompleta ja sintez'de l'unigo!

Kaj tiu suno estas ESPERANTO!
La stelo de la Amo!- ESPERANTO
Savanta la lumturo!- La Tagiĝo!

Z A M E N H O F

- Cruz e Souza -

Grande Irmão Missionário e Mensageiro,
Não acendeste, em vão, na noite escura,
A Estrêla da Esperança, terna e pura,
Que brilha agora para o mundo inteiro.

Não sofreste, debalde, o cativeiro
Da carne que é flagelo e desventura;
Tua mensagem lúcida fulgura
Sob o amor do Divino Pegureiro.

Em teu apostolado augusto e santo
Desfraldaste a bandeira do ESPERANTO
Unindo os povos na Fraternidade!...

Gênio Celeste entre os Celestes
Gênios,
Brilharás na memória dos milênios,
Vanguardeiro da Nova Humanidade!

E S P E R A N T O

- Pastro J.N.Machado,S.J. -

Esperanto, dolĉa lingvo
Cin elekte kreis Dio
Por servisto de la paco,
Ilo de l'Evangelio.
  Esperanto kreis Dio
  Ilo de l'Evangelio.

Esperanto, pacigilo
Sur ondegoj de la maro:
Plej efika homa ilo
Por frateco de l'homaro.
  Sur ondegoj de la maro,
  Por frateco de l'homaro.

Jen la vojo, Nun antaŭen !
Ĉiam en la marŝo fronta!
Lingvo de konsciaj tempoj,
Lingvo de homar'estonta.
  Esperanto, marŝo fronta,
  Lingvo de homar'estonta.

-continua-

-Continuação-

Elfaraĵo el plej belaj,
El plej puraj elementoj,
El la lingvaj elpensaĵoj
Tra klopodoj de jarcentoj.
  Esperanto, elementoj
  Per klopodoj de jarcentoj.

Montru cin al mondo. Venkos
La beleco de l'esprimo.
De la membroj, de l'artikoj,
Venkos forto de l'animo.
  Esperanto, la esprimo
  De la forto de l'animo.

Frato de aliaj lingvoj
La plej saĝa, Esperanto,
Donu ke neniam mortu
En la koro mia kanto.
  ESPERANTO, ESPERANTO,
  EN LA KORO MIA KANTO!

E S P E R A N T O

- Cruz e Souza -

Mensageiro Divino da Verdade,
O Esperanto abre as portas do futuro,
Apaga o passado horrendo e obscuro
De treva e dissenções da Humanidade.

É a linguagem do bem que ama e persuade
-Vasto pôrto da paz, calmo e seguro,
Onde se acolhe a nau sem palinuro
Do velho sonho de Fraternidade.

ESPERANTO ! - Mensagem soberana
Para a Babel de iniqüidade humana,
Que recorda os horrores da caverna !

Dás novo brilho à luz do pensamento,
A caminho do grande entendimento,
No campo augusto da Unidade Eterna !

E S P E R A N T O

– Stanislav Schulhof –

Kiam la terglobo ĉiujn regnopordojn
ekmalfermis al komerc' kaj al scienco,
kaj ekbrilis sur l' espera firmamento
de l' homar' la stelo de la frata amo,
naskiĝis l' ideo de komuna lingvo
helpa kaj neŭtrala por ĉiuj.
Multaj estis la projektoj, sed nur unu
disvastiĝis, sub standardo de l' espero,
kombinante teorion kun praktiko,
arton kun naturo, verko vivopova,
konstruita firme de aŭtor' modesta:
ESPERANTO, glora verko Zamenhofa.
Kio estas vaporŝipoj por la maro,
telegraf' kaj lum' elektra por la tero,
poŝto kaj ĵurnaloj por informado,
ESPERANTO estas por kunfratiĝo
de l' nacioj, la pacama komprenilo.
Ĝi elkreskis ĝustahoro el neceso
kulturate de l' plej pura altruismo;
ĝi ne velkos, malgraŭ la tempest-
furioj,
sed vivados por la bono de l' homaro.
Dankon, Zamenhof, al vi la mondo ŝuldas.

AL NIA MAJSTRO

- Friedrich Hahm -

Pacema familia rondo
Vivanta sen malam', milit'
En harmonia, bela mondo,
Jen la deziro de spirit'
De hom' genia, grandanima:
Vi, Kara Majstro, portis ĝin.
El loko eta vok' translima
Aksonis, kaj ni aŭdis vin.

Ideo nobla nin ĝojigis:
La lingvo kaj homara am' !
Ekstere nin la lingvo ligis,
Interne varma ĝojo flam'.
Jardekoj intertempe pasis,
Korp' via kuŝas en la ĉerk'.
Se ankaŭ tiu nin forlasis,
Eterne vivos via verk' !

Kreskadas via amikaro
Al vi dankunta pro donac' !
De vi kreita por bonfaro:
Por frata amo kaj por pac' !